

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO XXXV (29)

Štev. (No.) 48

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

2. decembra 1976

Svetovne gospodarske težave

Svetovni ekonomisti so lansko leto napovedali za letošnje leto ponoven svetoven vsestranski gospodarski in industrijski razmah tako v razvitih kakor v razvijajočih se državah. Toda napovedi se niso uresničile v predvideni meri, ker se je razmah deloma ustavil, odnosno je bil doslej prepočasen, da bi mogli z optimizmom zreti v prihodnje leto.

Skoro vse je odvisno od nadaljnega gospodarskega razmaha v ZDA, Japonski in Zahodni Nemčiji. Če se v teh velikanih ne bo pospešil, se more zgoditi, da se v ostalem svobodnem svetu skoro popolnoma ustavi.

Trenutno so oči vseh svetovnih ekonomistov uprte v novoizvoljenega severnoameriškega predsednika Jimmyja Carterja, ki se bo moral do svojega nastopa prihodnjega 20. januarja odločiti, koliko bo zvišal vladno potrošnjo, znižal davke in tvegati inflacijo, da bo tako zmanjšal brezposelnost in pospešil proizvodnjo.

Odgovor na ta vprašanja je odločilne važnosti za države, ki trgujejo z ZDA in to ne samo zato, ker le-te potrebujejo močan ameriški trg za svoj izvoz. Ameriški zgled more namreč opogumiti tudi Zahodno Nemčijo in Japonsko, da bosta podvzeli korake za nov zagon svojega gospodarstva in tako povzročili več povpraševanja po tujih proizvodih, s čimer bo lahko preprečena nevarnost novega gospodarskega zastoja.

ZDA, Japonska in Zahodna Nemčija skupaj predstavljajo okrog dve tretjini industrijske zmogljivosti med državami nekomunističnega sveta. Zato so dejanski motor za sleherni pozitivitev svetovnega gospodarstva.

Fordova gospodarska politika je bila v znamenju previdnosti, da mu inflacija ne bi ušla iz kontrole. To politiko so doslej tudi sprejeli, včasih deloma neradi, gospodarstveniki Zahodne Nemčije, Francije, Anglije, Japonske, Kanade in Italije na Tretjem ekonomskem vrhunskem sestanku v Portoriku preteklega junija in tudi na konferenci Mednarodnega denarnega fonda v Manili minuloga oktobra.

Zaradi naraščajoče brezposelnosti v ZDA, ki je takoj po predsedniških volitvah znašala 7,6 milijonov ljudi, odn. 7,9%, se bo Carter znašel tako pod notranjim kot pod zunanjim pritiskom, naj poživlji ameriško gospodarstvo. In medtem, ko svobodni svet čaka, da se bo novi ameriški predsednik ustoličil v Beli hiši, gospodarski razmah skoro povsod močno peša.

Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) s sedežem v Parizu, ki jo sestavlja 24 industrijskih držav Zahodne Evrope, ZDA, Kanada, Avstralija, Nova Zelandija in Japonska, je v svojem letošnjem poročilu drastično znižala gospodarske razvojne možnosti omenjenega bloka držav.

Na drugi strani pa Organizacija petrolejskih držav (OPEC) pripravlja prihodnji mesec dvig cene petroleju in to kljub pozivom zahodnih držav potrošnic petroleja, naj tega ne stori, da ne bo s tem spravila v nevarnost gospodarske obnove.

Poleg tega pa področje OECD držav teži problem inflacije, ki se suče okoli 8%, medtem ko v Angliji, Italiji in Franciji že dosega dvoštevilni odstotek. Te tri države morajo zato zasledovati deflacijsko politiko — ustaličev plač, znižanje javnega proračuna in omejevanje kreditov —, kar nikakor ne pomaga k svetovnemu gospodarskemu razmahu.

Prav v času, ko se slabotnejše industrijske države trudijo doseči čim večji izvozni razmah, da bi tako znižale svoj trgovski deficit, pa se tržišča ne odpirajo tako na široko, kakor bi se v dobi močnega mednarodnega razmaha.

Posledice dolgega zastoja v industrijskem razmahu so mnogo resnejše za revne države, ki izvažajo surovine in ki so istočasno obremenjene s težkimi nakopičenimi dolgovi. V takem stanju se nahajajo skoro vse tkim. dr-

NEUSPEH PREŠTEVANJA MANJŠIN NA KOROŠKEM

Jezikovno preštevanje, ki so ga v nedeljo 14. novembra opravili v Avstriji, je pokazalo, da je bilo namenjeno samo Koroški, ne pa celi državi, vsaj tako so ga doumeli volivci, zato je bila udeležba razen na Koroškem izredno nizka. Povprečno je v Avstriji glasovalo 30% volivnih upravičencev: na Dunaju, na Štajerskem in v Gornji Avstriji 25, na Tirolskem 10, na Predarlskem komaj pet odstotkov, le na Koroškem se ta odstotek povzpne na 86.

Kaj to znači? Da je bil zakon o „preštevanju posebne vrste“ izglasovan le za Koroško, kjer naj bi se glasovanje spremenilo v neke vrste plebiscit in pokazalo, da Slovencev pravzaprav ni več in da zato 7. člen državne pogodbe, ki jamči pravice slovenski in hrvaški manjšini, ne pride več v poštev.

Vendar tudi Koroška ni v celoti izpolnila nad, ki so jih vanje stavile politične stranke s kanclerjem Kreiskym na čelu. Od 530.000 volivnih upravičencev se preštevanja ni udeležilo 80.000 ljudi. Če dodamo k vzdržanim glasovom še tiste, ki so bojkot preštevanja izrazili tako, da so oddali prazne kuverte ali pa neizpolnjene števnice liste, potem je povsem jasno, da je preštevanje izgubilo sleherni statistično vrednost, politično pa je položaj zaostrojilo.

Tega mnenja je tudi uvodničar lista „Salzburger Nachrichten“, ki pravi: „Štetje glasovnic bo trajalo do konca leta, potem pa bomo zvedeli, kar že v svetu vsi vedo —, da imamo v Avstriji manjšine. To pot sta slovenska in hrvaška manjšina bojkotirali vse skupaj, ostali Avstrijci pa so s svojo neudeležbo osramotili svoje strankarske voditelje... Treba je poskrbeti, da se aferi čimprej preboli, Avstriji pa vrne ugled strpne in demokratične dežele doma in v tujini.“ S to oceno preštevanja se je skoraj mogoče strinjati.

DAN PREŠTEVANJA NA KOROŠKEM

Omenili smo že, da je na vsem Koroškem glasovalo 86 odstotkov, vendar je bila udeležba na mešanem pretežno slovenskem ozemlju do 15% nižja kot na pretežno nemškem ozemlju, nikjer pa ni presegla 80% glasov.

Tako je v Pliberku in Bilčovsu glasovalo 78% volivnih upravičencev, v Globasnici pod Peco 79, v Železni kapli 76, v Selah 65, medtem ko je bila v ponemčeni Vrbi (Velden) 88-odstotna, v samem Celovcu pa 86-odstotna.

Tajnik Narodnega odbora koroških Slovencev (NSKS) je spričo teh števil izjavil, da dunajska vlada ne bo dobila števil, ki si jih je tako želela in bo zato prisiljena sesti k mizi, da se pogaja s predstavniki Slovencev. Manjšinskega vprašanja se pač ne da reševati z vsiljenimi ukrepi.

Je pa imelo preštevanje tudi svojo dobro stran. Javnost je bila po poročanju avstrijskega tiska seznanjena z obstojem manjšine in z njeno problematiko kakor tudi z odporom Slovencev do „preštevanja posebne vrste.“ Slovensko in hrvaško manjšino so podprli številni kulturni in socialni delavci širom po Avstriji (med njimi sam sin kanclerja sociolog Peter Kreisky), ustanovljeni so bili solidarnostni odbori ter poslana protestna spomenice avstrijskih državljanov vladi, ki je dovolila strahovanje manjšine.

Koroški Slovenci so na dan prešte-

žave tretjega sveta. Že sedaj s težavo prehranjajo svoje naraščajoče prebivalstvo, da o zvišanju življenjske ravni sploh ni mogoče govoriti.

V takih okoliščinah narašča pritisk na velike industrijske države, naj znova proučijo svojo politiko o okrnjenem gospodarskem razmahu — ne več kot 5,5% na leto —, kakor so se dogovorili v Portoriku.

Zato se je pred kratkim zbralo v Washingtonu 16 mednarodnih ekonomistov iz ZDA, Zahodne Nemčije, Japonske in Kanade, da se dogovorijo o možnostih ekspanzionistične gospodar-

vanja priredili več demonstracij. Najbolj glasna je bila v Celovcu, kjer se je zbralo nad sto oseb iz 36 narodnostno mešanih občin in je bilo med petjem borbenih slovenskih pesmi sežganih nad 600 glasovnic. Med demonstranti je bil tudi predsednik NSKS dr. Matevž Grifc.

V Selah je skupina dijakov slovenske gimnazije v Celovcu zaplenila volivno žaro in jo na cesti z glasovnicami vred v zasmeš preštevanju zažgala. V Šmihelu pri Pliberku so mladinci zasedli volivne kabine, prav tako na Radšah, tako da so bile volitve potem... v stranišnih kabinah. Na Obirskem so 15-letni fantje in dekleta pred voliščem prepričevali starejše ljudi, naj se ne pustijo preštetih. Njihova akcija je povsem uspela: od 389 upravičencev jih je le 55 oddalo svoj glas, pa še polovica teh je glasovala neveljavno.

ODMEVI NA PREŠTEVANJE

Avstrijski tisk je preštevanje spremljal z velikim zanimanjem in se na koncu oddahnil, da je zadeva mimo. Več listov pričakuje, da bo sedaj prišlo do novih razgovorov med vlado in manjšinami.

Tudi kancler dr. Kreisky se je po lastnih besedah „oddahnil“. Njegova stranka — socialistična — preštevanja ni hotela, to je bil pač nujen kompromis z opozicijo. Ostaja pa problem 25 odstotkov v povezavi z zakonom o narodnostnih manjšinah, ki je bil sprejet od vseh treh strank. Vendar se je vlada znova pripravljena pogajati s predstavniki Slovencev in Hrvatov.

Toda na kakšni podlagi? Neuspeh nedeljskega preštevanja bo za politične sile na Dunaju in v Celovcu ter za avstrijsko javnost imel zdravilne posledice le v primeru, če priznajo, da ne gre za nezmerne zahteve nekih neznatnih manjšin, temveč za izpolnitev z državno pogodbo slovesno prevzetih dolžnosti in da je izogibati se tem dolžnostim velika farsa, ki se lahko za Avstrijo tragično konča. Avstrija v celoti in narodnostno mešana Koroška posebej morata pristati na spoznanja:

— da so manjšine v današnji Evropi dragocena vrednota;

— da bi Avstrijci, ki se tako radi ponašajo s svojo svetovljansko odprtostjo, morali ostali Evropi nuditi vzor idealnega obravnavanja manjšin;

— da mora biti zaščita tem večja, čim manjša je manjšina;

— da je preštevanje docela odveč, saj se natanko ve, kje živijo Slovenci in Hrvati in koliko jih je;

— da je potem prazno govoriti o „pretranih“ zahtevah manjšin temveč treba državno pogodbo pošteno izpolniti.

To pa pomeni, kar je zapisal komentator v dunajskem dnevniku „Die Presse“: „Previdno, a čvrsto, počasi, a trdovratno je treba iskati tisto rešitev, ki ima največ možnosti, da se ustrezno željam manjšine, pa obenem upošteva čustva večine in spoštuje obstoječe zakone. Zadeva je izredno težka, a demokracija je nekaj naporenega.“

Zato sedaj že ni več važno, kdaj bodo znani rezultati samega jezikovnega preštevanja, saj je jasno, da jih nihče več ne potrebuje, ker z njimi nima kaj početi. Bolj se je bati, da bo kljub novim spoznanjem ostalo vse po starem, po preizkušenem receptu, da „je nujno nekaj ukreniti, le da se nič ne zgodi...“

K. G.

ske politike velikih industrijskih držav. Na sestanku so ugotovili, da večina industrijskih držav razpolaga z množicami brezposelnih in z neizrabljeno delavno kapaciteto, ki jo bodo morale čim prej vpreči v svoj gospodarski potencial, če nočejo, da bi spravile v resno nevarnost svojo družbeno in politično stabilnost ter celoten svobodni svetovni trg in s tem svoj demokratični družbeni red.

Prihodnji vrhunski ekonomski sestanek bo po napovedih v Tokiju kmalu po Carterjevi preselitvi v Belo hišo. . .

P. F.

El hombre y la libertad

En su reciente discurso programático a todo el país, el ministro de Planeamiento, general Ramón G. Díaz Bessone, aseguró la necesidad de la existencia de la justicia, sin la cual no pueden darse las condiciones para que existan “el hombre y la libertad, el mantenimiento de la paz sin la cual no hay vida fecunda y el fortalecimiento de la propiedad privada, así como la solidaridad es la base —dijo— de la cohesión de la comunidad nacional y la lleva hacia destinos de grandeza”.

Aclaró que por ello “es que combatimos la subversión que quiere imponer otro sistema de valores, que lleva a la opresión o a la indefensión del hombre”. la libertad y sin propiedad privada, así como también rechazamos cualquier otro sistema de valores, que lleva a la opresión o a la indefensión del hombre”.

En el final de su alocución el general Díaz Bessone formuló votos para “que nunca el orden nos quite la libertad”.

Še o procesu proti sodniku Miklavčiču

V številki z dne 18. novembra smo objavili članek, ki ga je v New York Timesu napisal o razmerah v Sloveniji ameriški časnikar M. W. Browne. Danes objavljamo njegov članek, ki ga je v istem listu napisal 16. oktobra t. l. o procesu proti sodniku Miklavčiču, kateremu je prisostvoval. Članek se glasi v prevodu:

Jugoslovanski okrožni sodnik Franc Miklavčič, ki je bil maja letos aretiran v lastni sodni dvorani, je bil zaradi izdaje in drugih zločinov obsojen na šest let zapor.

Petinpetdesetletni Miklavčič je bil obsojen, ker je zagovarjal odcepitev Slovenije od Jugoslavije, kar pa je on zanimal. Večino dokazov, ki podpirajo to obtožbo izdaje so nabrali v Miklavčičevem zasebnem dnevniku, katerega je zasegla tajna policija med hišno preiskavo.

Kot drugi odlični Slovenci, ki so bili obdolženi ali sicer nadlegovani, je bil tudi sodnik Miklavčič pred vojno član krščansko-socialistične stranke. To je bila levičarska demokratska stranka, ki se je med okupacijo Jugoslavije povezala s Titovimi partizani. Tudi Miklavčič sam je bil odlikovan kot pripadnik Titovih čet med vojno.

Po vojni je bila krščansko-socialistična stranka razpuščena in mnogi njeni voditelji, čeprav so bili katoličani, so prevzeli visoke položaje v novi komunistični vladi. Vendar niso nikdar postali komunisti in so se do določene mere zavzemali za politični pluralizem.

Dne 17. maja, ko je bil Miklavčič aretiran v Ljubljani, je tajna policija aretirala tudi 48-letnega Viktorja Blažiča, časnikarja, ki je bil zaposlen pri partijskem časopisu „Delo“ v Ljubljani. Blažič, ki je podobnega prepričanja kot sodnik Miklavčič in drugi nekdanji krščanski socialisti, je bil obtožen, da je širil „sovražno propagando“ in je bil pretekli mesec obsojen na dve leti zapor.

Po treh mesecih zapor v samici je bil (pretekli teden) začasno izpuščen in je zdaj v hišnem zaporu, dokler njegova obsodba ne bo „potrjena“. Nato se bo vrnil v zapor.

Miklavčičev štiridnevni proces je bil odprt za javnost in — da ne bi spravili njegovih sodnih kolegov v zadrego — se je proces vršil v Kranju in ne v Ljubljani. V smislu obtožnice pa bi obtoženca lahko zadela bodisi smrtna kazen bodisi dosmrtna ječa.

Vera ogrožena na Poljskem

Preteklo nedeljo so poljski škofje naslovili na svoje vernike pastirsko pismo, ki hudo napada komunistično vladar zaradi preganjanja vere. V njej pravijo, da kljub navidezni svobodi in enakopravnosti vernih in nevernih na Poljskem, v resnici „teče sovražna in surova vojna proti veri v Boga in proti Kristusovi Cerkvi.“

„Povsod lahko najdemo — trdijo poljski škofje — neko tajno konspiracijo proti Bogu. V vseh socialnih in političnih ustanovah se izvajajo programi, da spremene državo v brezbožno deželo. Pa država, ki mora skrbeti za javno blaginjo vse družbe, nima pravice izvajati akcij proti veri, ne proti svobodi vesti državljanov.“

Škofje tudi opozarjajo, da vlada te akcije financira z denarjem samih katoličanov, kajti 95% Poljakov je katoličanov in z njih davki dela država.

Dejstvo, da je dobil samo šest let in da je v to všteti tudi štrimesečni preiskovalni zapor, smatrajo za znak, da dokazi niso bili prepričljivi. Partijski voditelji, kot sta Mitja Ribičič in Franc Popit, pa so ostro kritizirali skupino katoliških liberalcev, kateri je pripadal tudi Miklavčič.

UDAREC NEODVISNOSTI SODSTVA

Miklavčičevi prijatelji in liberalni disidenti smatrajo njegovo obsodbo za nov udarec komunistične vlade proti vsakemu znaku neodvisnosti sodstva.

V zadnjih letih je bilo aretiranih več sto disidentov in postavljenih pred sodišča, toda ker v teh ustanovah deluje še nekaj liberalov, pomeni to nov problem za vladajočo stranko. Pravni proces je prejel udarec tudi v začetku leta, ko je bil odv. Srđa Popović v Srbiji obsojen, ker se je strinjal z disidentskimi mnenji klienta, katerega je zagovarjal. Obtožnica je bila sestavljena na osnovi zaključnega govora, ki ga je imel Popović.

Bivši sodnik Miklavčič pa je na sodišču izjavil: „Obtožen sem, da sem hotel Slovenijo odcepiti od Jugoslavije. Vendar sem samo izvajal svobodo misli v zasebnem dnevniku, kar je zajamčeno z ustavo.“

Dnevnik je začel pisati že leta 1988 in po nekaterih ugibanjih morda vsebuje material, ki bi sedanje vodilne osebnosti spravil v zadrego. Med vojno je služil kot tolmač in zvezni oficir pri britansko-ameriški misiji, ki je oskrbovala partizane za nemškimi položaji. Njegova mati je bila Irka in angleščina je njegov drugi jezik.

Oba, Miklavčič in Blažič, sta objavila svoje članke v slovenski reviji „Zaliv“, ki izhaja v Trstu. V teh člankih sta kritizirala nekatera stališča sedanje jugoslovanske vlade.

V članku časnikar Browne navaja, da je bil Miklavčič član „krščansko-socialistične stranke.“ To pa ni točno, ker taka stranka ni obstajala, pač pa skupina „krščanskih socialistov“, ki ni bila organizirana kot stranka. Najbolj vidni pristaši te skupine so bili: Edi Kocbek, dr. Aleš Stanovnik, Mirko Jeršič, dr. Marjan Breclj, dr. Jože Pokoren T. Fajfar, Srečko Žumer in drugi. Kot je znano, so se vsi ti priključili OF kot skupina krščanskih socialistov. Op. ur.

Kot primere preganjanja pa škofje navajajo:

— Verniki so sistematično izključeni z vseh vodilnih mest v družbi.

— Vlada nenehno zavlačuje ali odbija prošnje za zidave cerkev.

— Javna občila izvajajo kampanjo, katere cilj je diskreditacija vere.

— Šole izvajajo ateistične programe in verni učitelji nimajo dostopa do učnih mest.

Pastirsko pismo, ki je bilo brano v vseh poljskih cerkvah, je našlo pot tudi na Zapad, ki je tako znova lahko zvedel, kakšna verska „svoboda“ vlada v komunističnem raj. Za tiste pa, ki trdijo npr. da v Jugoslaviji res vlada taka svoboda, lahko naštejemo iste točke, ki jih naštevajo poljski škofje: šole, učitelje, javna občila, cerkvene zgradbe, vodilna mesta...

SUHA BOLIVIJA

TEMELJ LATINSKOAMERIŠKEGA ZASTOJA

Zadnje tedne so dnevniki znova mnogo pisali o problemu bolivijskega sredozemlja. Ta država, ki se nahaja v sruu Južne Amerike, je ena socialno najbolj zaostalih in ima velike razvojne probleme. Eden glavnih izmed njih je ta, da nima izhodišča na morje. Ta problem Bolivija že desetletja resno študira, pa mu doslej še ni našla učinkovite rešitve. Ne „svobodna luka“, ki jo je dala Argentina, ne svobodne rečne plovbe niso temeljit odgovor na to vprašanje. Le ozemlje, ki bi segalo do morja, bi dokončno zaključilo polemiko.

Nekoč je Bolivija imela izhod na morje. Pa je prišla vojna leta 1879 in država je izgubila svoja obmorska ozemlja, katera sta zasedla Čile in Peru. Leta 1929 so v Limi (Peru) podpisali pogodbo, ki je ustavno potrdila tedanji položaj. Odtlej praktično že tečejo pogajanja, kako rešiti Bolivijo nje izolacije. Zadnji teden je ta kampanja zadobilo veliko obliko, a brezuspešno.

Pred kratkim je Čile ponudil domorski koridor v zameno za ozemlje v andskih predelih. A Bolivija je to zavrnila češ, da je izhod na morje njena

pravica in ne bo dala ničesar v zamenj. Sedaj pa je Peru ponudil koridor in predlagal, naj čilska luka Arica postane mednarodno pristanišče pod trojno kontrolo: Čila, Bolivije in Perua. Čile je to ponudbo označil za nemogočo, ker da gre proti duhu pogodbe iz leta 1929 in da Peru ponuja pravzaprav čilsko ozemlje.

Neštete so bile poslanice na mednarodne forume, nešteti pozivi na vse tri države, naj končno že vendar enkrat rešijo neljubi položaj. A negativni rezultat je jasen dokaz, kako na tem delu sveta manjka skupnega duha. Zgodovinski (in ostareli) razlogi so jim več kot možnost neke skupne lepše bodočnosti. Zato ni rešitve temu problemu, zato je propadla ideja Skupnega latinskoameriškega trga, zato se ruši Andski pakt. Neprimerno več dosežejo z bilateralnimi pogodbami, ki se seveda podpisujejo ob priliki obiskov predsednikov in medsebojnih odlikovanj. Sentimentalnost še vedno vodi latinskoameriško politiko. Vodi jo seveda v nadaljnjo zaostalost, namesto, da bi jo realnost peljala v skupno izkoriščanje obilnih naravnih bogastev, ki bi vsem dala bolj človeško življenje.

(Ne)mirni Libanon

SEDAJ POSEGA VMES IZRAEL

Življenje v Libanonu se navidezno povrača na stari tir. Obnavljajo se industrijski obrati, pričela se delovati civilna letališča, trgovine in šole baje delujejo skoraj normalno. Vendar vsakodnevni prizori na cestah kažejo to državo kot v tišini pred nevihto. Nenehne kolone vojaštva se pade po cestah od mest do vasi. To so čete panarabske mirovne sile, ki nadzirajo premirje, in katerih glavni del sestavlja sirijska vojska. Težko je, da bi v takem položaju znova zaplamenela državljanska vojna med levico in desnico. Zlasti še, ko predsednik Sarkis še sestavlja vlado, v kateri bodo imeli večino umirjeni elementi, ki naj bi zadovoljili desnico, a ne bili preveč antipatični levici.

Vendar se je pojavil en obzorju nov problem. Izraelska vlada (Izrael meji na Libanon) smatra, da je prodor sirijskih čet šel predaleč. Nevarno se namreč bližajo židovski meji in „varnostnemu pasu“, ki ga Izrael strogo nadzira. Izraelska vlada je uradno protestirala proti arabski ligi in opozorila, da bi preveliko zbiranje arabskih čet na libanonski meji hudo ogrozilo sedanji mir na tem področju sveta.

Pa še drug problem je nastal: palestinske čete, ki so se dosedaj bile na strani levičarskih elementov v Libanonu, bi morale, po kairškem dogovoru, predati orožje panarabski mirovni sili. Ohranile bi ga lahko le v svojih dosedanjih oporiščih. Vendar je problem tudi političen. Te sile so se, pod pritiskom desnice in sirijskih čet, morale pomakniti proti jugu in seveda vedno bolj ogrožajo judovsko mejo. Kako zediniti njih pomik proti jugu in nega-

cijo predaje orožja z idejo palestinske države na jugu Libanona, kot si jo želi ostale arabske države.

Vsaka stranka, ki je zainteresirana na konfliktu, ima svoj načrt. Izrael predlaga, da bi južni del nadzirale lokalne libanonske čete, torej ne palestinci, ne oddelki panarabske mirovne sile. Sirija seveda hoče imeti čim več vpliva (in vojaštva) tudi na jugu, prav tako seveda Palestinci.

Po težko priborjenem miru Libanon sedaj znova stoji v središču konflikta, ki je zaenkrat le še politične narave in medsebojnih pogajanj. Težko pa je prerokovati, kako se bo zasakal položaj, če se pogajanja izjalovijo in bi palestinci, proti navidezni želji svojih arabskih botrov, začeli oborožene pohode proti Izraelu (kar je njihov bistveni namen). Tedaj bi znova zagorel Libanon. In kdo bi gasil?

Vse naročnike v Argentini in po svetu prosimo, da čimprej poravnajo naročnino Svobodne Slovenije in naj ne čakajo opominov, ki nam povzročajo nepotrebne stroške.

Zadnja povečana številka našega lista v tem letu, ki bo **BOŽIČNA ŠTEVILKA, BO IZSLA 23. DECEMBRA**. Prosimo, da organizacije, ustanove, podjetja in posamezniki pošljejo božična in novoletna voščila do **NEDELJE 19. DECEMBRA** uredništvu lista. V letu 1977 bo prva številka izšla 6. januarja.

Uprava Svobodne Slovenije

Tine Debeljak

(26)

Med knjigami in revijami

Nov življenjepis sv. Vincencija Pavelskega

Pred letom je Baragovo semenišče v Argentini izdalo lepo meditacijo Franca Sodje CM o Vincencijevi podobi, kjer je podal duhovno podobo ustanovitelja Misijonske družbe, ki ji pripada, in njega pomen za današnji čas. Zdaj pa je ista založba izdala zanimiv življenjepis ustanovitelja teh „lazaristov“ (imenovanih tako po bolnišnici Sv. Lazarja v Parizu, kjer je pokopan sveti ustanovitelj), usmiljenk in misijonarjev, in to v obliki „romana“, kakor je označeno tudi v podnaslovu knjige. Nemški pisatelj Wilhelm Hünermann, pisatelj uspelih hagiografij v leposlovni obliki, kakor so npr. življenjepisi sv. Klemenca Dvoržaka (Hofbauerja), o. Damijana, Pija X., Adolfa Kolpinga, Petra Coudrina, Marije Goretti itd., je napisal tudi „roman“ o Vincenciju Pavelskem, „očetu ubogih“, ki ga je neimenovani prevajavec pripravil v lepi slovenščini. Kakor so Slovenci z zanimanjem prebirali življenjepis p. Damijana „očeta gobavcev“, prav tako bodo tudi z užitkom segali po leposlovni obdelavi tega „očeta ubogih“ (strani 200).

Vincencij Pavelski (De Paul, 1576—

1660), ki se je rodil pred štiristo leti v podpirenejski pokrajini „gaskonjcev“ v kmečki hiši, je živel v burnem času in je imel tudi burno življenje. Zaradi velike inteligence in zglednega življenja se mu je že mlademu odpirala pot med najvišje sloje francoske družbe kot vzgojitelju kraljevske družine in visoke aristokracije, saj mu je bila namenjena škofovska oblast že malo nad dvajset let staremu duhovniku. Na poti iz Rima v Francijo pa je padel v roke morskim razbojnikom, ki so ga v Alžiru prodali kot sužnja. Bil je pomočnik pri ribiču, potem pri zdravniku-alkimistu v „zlati kuhinji“, pod bičem muslimanskega odpadnika, prejel katoliškega duhovnika, ki ga je spravil s Cerkvijo. Ta ga je tudi osvobodil. Hujše trpljenje zanj je bilo, ko so mu naprtili kraljo in je veljal dolgo časa za tatu. Vendar je postal nato visoko čislav vzgojitelj kraljevske aristokracije. Ves zaslužek je dajal ubogim, ki jih je srečaval na svoji poti. Toda pravo njegovo karitativno delo pa se je šele začelo, ko je šel za upnika na deželo, v mesto Clichy. Tam je videl bedo župljanov in

Mednarodni teden

HUDI POTRESI so bili v Turčiji, in v ruševine je bila sesuta provinca Van. Pišejo o 7.000 mrtvih, pa o nevarnostih bolezni in lakoti. Mednarodna pomoč se je usmerila tja, da bi omilila položaj prizadetih.

PETROLEJ bo seveda znova podražen, vendar le (?) za 10 odstotkov. Tako so odločili na zasedanju držav, ki izvažajo petrolej (OPEP).

V ANGOLI je položaj vedno bolj obupen. Leto dni že vlada marksistična vlada, pa še vedno teče gverilska vojna proti prozapadnim oddelkom UNITA. Po drugi strani pa je gospodarstvo na tleh. Po „osvoboditvi“ je državo zapustilo 250.000 portugalskih strokovnjakov. Kave, ki je bila glavni vir deviz, bodo letos pridelali 80% manj, kot običajno, obenem pa je popolnoma razdrta transportna mreža.

V ŠPANJIJI levica zahteva več svoboščin. Vlada premierja Suáreza študira, kako bi jim vsaj delno ugodila, medtem ko manjka pičlih štirinajst dni do referendum, ki naj potrdi politične spremembe v državi.

NA ŽENEVSKEM ZASEDANJU glede Rodezije so vendar nekoliko napredovali. Črnski vodje so izrazili pripravljenost pristati na datum 1. marca 1978, ki ga je predložila Velika Britanija za predajo oblasti s strani sedanjega režima pod vodstvom Ian Smitha.

ISTOČASNO ko v Čilu bolj napreduje gospodarsko zboljšanje, vlada omiljuje notranji politični pritisk. Varnostni ukrepi so bolj mili in kaže se ljudsko zaupanje, da se v kratkem izboljša socialni položaj.

V PARIZU je umrl znani pisatelj, publicist in mislec André Malraux. Bil je star 75 let.

ČILSKA VLADA je objavila splošno amnestijo političnih priporikov. Novica je presenetila ves svet. A čilski predsednik Pinochet je izjavil, da ni tega storil pod pritiskom ZDA, temveč na lastno pobudo.

Spomin 29. oktobra v Mendози

Slovenskemu narodnemu prazniku smo se oddolžili v nedeljo 31. oktobra pri skupni slovenski maši.

Med prihodom mladine z argentinsko državno in slovensko narodno zastavo je zbor pel Mavovo: „V Tvojo slavo, Priprošnjica, cerkve kronajo vrhe... O ne pozabi nas nikdar, naj bo Slovenec tvoj vsekdar!...“ Pesem je v vseh navzočih zbudila praznično razpoloženje za tem priskrbečje sodelovanje med liturgičnim opravilom, ko nam je srce polnila misel na naš narod, na njegovo tisočletno trpljenje polno usodo in na njegov simbol želje po svobodi naše slovenske zastave.

Med sv. opravilom je k prazniku spregovoril prigodniško besedo g. Jože Horn:

Obhajamo slovenski narodni praznik in dan slovenske zastave.

Za lažje razumevanje moremo reči, da obhajamo dan slovenskega naroda,

je ustanovil prvo skupino krščanskih darežljivih gospa in njih obiskovanje bolnikov. Tu je zameetek njegove čudovite ustanove Hčerá krščanske ljubezni, sedanjih usmiljenih sester, ki so se potem razširile po bližnjih krajih. Sedaj pa po vsem svetu, najprej kot Vincencijeve konference, potem kot posebne hiše redovnic, ki so vse do pokončilskega časa nosile obleko tedanjih preprostih francoskih kmečkih deklet (Vincencijevi metuljčki). Dosegel je prave čudeže v darežljivosti in duhovnem dviganju grešnikov in ubogih. Tedaj je videl, kako ženejo vrsto obsojenecv na prisilno delo na galeje; mlad obsojenec ga je prosil, naj ga osvobodi, in on sam je vstopil namesto njega v vrsto — predhodnik sodobnega p. Kolbeja — in več let preživel kot galjot, pripet na vesla. Rešili so ga šele znanci, ki so ga spoznali. V nadaljnjem življenju — predvsem v hudih barbarskih borbah med francoskimi plemiči in kmeti pa med sosednjimi vladarskimi družinami — je delal z neverjetno energijo za blagor bližnjega trpina in kot neutrudljiv berač prosjačil za darove, s katerimi je zidal bolnišnice, najdeneišnice, sestrške hiše itd. ter je postal tako apostol krščanskega usmiljenja. Pri tem delu mu je pomagala Ludovika Marillac, vdova in mati, ki je postala prva predstojnica usmiljenk. Kot

Iz življenja in dogajanja v Argentini

Preteklo sredo 24. je imel nagovor narodu po radiu in televiziji vodja novonastalega ministrstva za načrtovanje (planeamiento) general Díaz Bessone. Mnogo je bilo o tej novi upravni zgradbi že pisano. Zanimivo je, da vanjo sedanja vlada polaga mnogo upanja. Delo tega ministrstva naj bi ne bilo le koordinacija javnih del po vsej državi, načrtovanje industrij in izkoriščanja ipd. temveč kot bistveno načrtovanje celotne filozofije vladnega in narodnega delovanja.

Zato ni čudno, da je general Díaz Bessone pustil ob strani omembo konkretnih problemov in se omejil bolj na opis glavnih namenov novega ministrstva in namenov sedanje vlade sploh. Zatrdil je, da bo delo vlade v bistvu revolucionarno. Narodna reorganizacija za katero je vlada zadolžena, ne bo segla le na področje javnega reda, proizvodnje in vzgoje, temveč bo spremenila tudi dosedanje postavke političnih, socialnih, gospodarskih in kulturnih ustanov, da bo tako modernizirala in znova prisvojila celotno narodno življenje. Govoril je tudi o Narodnem osnutku (Proyecto Nacional — spomnimo se sličnega Peronovega namena), ki naj bi postavil temelje države, kot si jo vlada predstavlja za bodočnost. V tem smislu omenimo, da je bil general (tedaj polkovnik) Díaz Bessone za časa vlade generala Onganía na podobnem mestu, in je tedaj načeloval ekipo, ki je pripravila študijo o „Argentini v letu 2000“. Postranski zaključek ob tem je, da misli sedanja vlada še dolgo časa (vendar ne do leta 2000) ostati pri krmilu države.

Če se sedaj povrnemo v nekoliko bližjo bodočnost, omenimo, da je gospodarski minister dr. Martínez de Hoz pred dnevi v nekem televizijskem programu omenil, da bo leta 1977 prenehal čas žrtev, in da bo narod že bil deležen boljšega položaja, kot se sedaj nahaja država. To seveda v omejeni meri. Vendar je trditev ministra kaj smela. Stvari ne tečejo, kot bi vlada želela. To ne le na socialnem področju, temveč tudi na izključno gospodarskem.

Ob svojem nastopu je gospodarska

ekipa posvetila veliko pozornost poljedelstvu, in vzpodbujala k sejanju žit. Sedaj se napoveduje rekordna žetev. A podobne okoliščine so v vseh državah, ki izvažajo žita. Mednarodni trg je prenapolnjen in upanje ugodnih in hitrih izvozov je bolj majhno. Problem seveda ne bi ostajal, če bi Argentina imela zadosti žitnih skladišč, da spravi obilno letino za dobo „suhih krav.“ A prav skladišč manjka v Argentini, in številna zunanja posojila, ki bi jih lahko usmerili drugam, sedaj uporabljajo, da državo opremito vsaj s temeljno infrastrukturo žitnic.

Nekoliko bolj ugoden je položaj v živinoreji. Skupni evropski trg (tako napovedujejo), bo obnovil uvoz mesa, ki je bil leta praktično ukinjen. To bo prineslo vsaj začasen oddih tudi Argentini. Vendar ni verjetno, da bi uvoz v članice SET-a trajal dolgo. Kolikor hitro se bo njih živinoreja opomogla, bo trg zaprl vrata uvozu mesa. V takem položaju mora Argentina iskati novih tržišč za svoje tradicionalne pridelke, če noče, da se v bližnji bodočnosti zopet znajde v zagati, kam izvažati meso in kje dobiti devize.

Kar se pa tiče borbe proti prevratnim skupinam (neizogibno moramo vsak teden omeniti to točko, saj je v Argentini na dnevnem redu), so varnostni organi odkrili nova skrivališča, zaklonišča in skladišča orožja gverilcev. Istočasno pa je tucumanski guverner, general Bussi (edini aktivni general, ki je obenem tudi guverner) izjavil, da je v Tucumanu konec prevratnosti. Če je to res, si je vlada s tem zapisala eno največjih zmag prav tam, kjer je pred kratkim obstajala prava gverilska država, ki je že mislila na „vietnamizacijo“, to je, apel na mednarodne forume, da jo priznajo kot neodvisno državo, ki bi potem izvažala prevratnost na ostale dele kontinenta.

Ob dnevu letalske sile, ki so ga pred kratkim praznovali, pa je njen komandant brig. Agosti znova potrdil, da je edinstvo oboroženih sil, nanašajoč se na sedanji proces, popolna. Kaj na mestu je ta zagotovitev spriču govoric o razkolu v vojaških vrstah in o skorajšnjem odstopu predsednika.

mogočnosti. Kadar mislimo na sebe in na narod, moramo nujno priti do tega spoznanja in v tej luči bi morali vedno gledati na vse, kar je slovensko dobrega in pozitivnega.

Bog je položil ogromno bogastvo v človeka, v vsakega človeka in v vsak narod. Pomislimo na naše očete in matere, ki so bili vedno in so še stebri zdravih družin, mislimo na slovenske vzgojitelje vseh različnih panog, na voditelje slovenskega političnega, gospodarskega, kulturnega, družabnega in verskega življenja, mislimo na žrtve, borbe, trpljenje, svobodo in suženjstvo našega naroda, mislimo na slovenske junake, mučence in svetnike, na vse, kar nam more spomin objeti in nam more pomagati do pravega in zdravega ponosa in nam vlti novih moči in novega idealizma v borbi in delu za obdelavo biserov, ki smo jih prejeli iz božjih rok.

In mi pride na misel svetopisemska beseda, ki pravi, naj se biserov ne meče svinjam.

Slovenec je biser po božji volji in narod je po božji volji biser. Vse, kar je bilo po božji volji v naši zgodovini do danes, so bili biseri, ki morajo kot taki žareti in se svetiti naprej in slaviti Boga.

Tudi mi in naš narod z drugimi vred živimo v težkih razmerah, v velikih zmedah in nevarnostih, da bi se okužili po tistih, ki so božje bisere začeli metati svinjam.

Nihče ni izvzet in replejen proti zmotam današnjega časa. Pazimo koga poslušamo, kdo nam govori, s kom se družimo. Starši, imejte skrb nad svojo mladino v tem pogledu, in mladi, vedite, da imajo starši to dolžnost in pravico in jim pri tem pomagajte.

Zahvaliti se smemo Bogu, da so v resnici skrajne izjeme tisti med Slovenci ali njih sinovi po svetu, ki so zašli v teh časih na napačno pot, in prosimo, da bi se čimprej vrnili.

Ne pustimo se zapeljati in ne sprejmemo zmote, pa če nam jo še na lepši in resničnejši način prikažejo.

Slovenski narodni praznik, njegova zastava in zgodovina, njegovi ljudje, v kolikor so bili in so biseri v božjih rokah in očeh, naj nam kažejo pot, da bomo tudi mi danes in v večnosti kot biseri krasili krono Kristusa Kralja.

Vse naše prošnje in molitve za naš narod in domovino je zaključila Premilova: „Marija, ohrani nam dom in rod!“

Bb

Poravnajte naročnino Svobodne Slovenije!

Novice iz Slovenije

ŽUŽEMBERK — Nov otroški vrtec za 60 otrok so zgradili v tem kraju. Montažni vrtec je postavilo podjetje Marles, opremilo pa podjetje Slovenjales.

LUBLJANA — Zveza prijateljev mladine Slovenije in revija Otok in družina sta organizirali v Ljubljani posvetovanje o položaju revij za družinsko in „družbeno“ vzgojo. Posvetovanja so se udeležili tudi predstavniki sara-jevske revije „Porodica i dijete“ in zagrebška revija „Roditelji i škola“. Udeleženci so izjavili, da je treba posvetiti več dela mladini, kajti po jugoslovanskih in tujih ugotovitvah menda na otroka vplivajo v odstotkih: 30 družina, 25 šola, 35 ulica in 10 ostali.

LJUBLJANA — Rejci bodo kljub velikim izgubam pri mleku in mlečnih izdelkih morali počakati do januarja. Takrat jim bo dovoljeno povišati cene za 25%, čeprav so zahtevali poviške do 44 odstotkov. Odkupna cena mleka naj bi bila v „kooperaciji“ (zasebni kmetje) 4,30 za liter, v „družbenem sektorju“ pa naj bi dobili 5,30 din za liter.

MARIBOR — Kipar Janez Pirnat je v Rotovžu razstavil izbor svojih kamnitih plastik ter izbor iz cankarjanskega cikla. Razstavo so odprli 2. novembra 1976.

LJUBLJANA — Eksperimentalno gledališče Pekarna bo v tej sezoni postavilo na oder pet novitet: „Triangel“ Pavleta Lužana, potem delo belgrajskega pisca Ristića „Grobnica za Borisa Davidovića“, dalje prvenec Denisa Poniža „Igro o smrti“, „Vinograd“ Milana Kleća in „Mrzli viharji jezne domačije“, delo Dimitrija Rupla. Uresničitev programa pa je odvisna od denarja. Oder bi potreboval 600.000 dinarjev za ves program. Tega pa ni mogoče dobiti pri predstavah, ker je dvorana majhna — ima le okrog 60 sedežev. Ves načrt je odvisen torej od dotacije.

LJUBLJANA — „Zgodovinski časopis“ v dvojni številki prinaša med drugim gradivom zanimivi razpravi: Velika Britanija in vprašanje revizije jugoslovansko-italijanske meje 1941 (v srbohrvaščini, pisec Dragovan Šepić) ter „Poskus ureditve položaja rojakov na Korškem v času Dolfusovega in Schuschniggovega režima (1933—1938)“; pisec te razprave je Tone Zorn.

PORTOROŽ — Poleti ima Portorož precej prireditev, ki niso bogve kolike kulturne vrednosti. V jeseni pa gostuje večina slovenskih gledališč, ki Portorož kar spremene v pravi gledališki center. Tudi letos ne bo izjema: nastopili bodo s svojimi predstavami Mestno ljubljansko gledališče, Stalno slovensko gledališče iz Trsta, Primorsko gledališče iz Nove Gorice in Narodno gledališče iz Maribora.

LJUBLJANA — Ob občnem zboru Društva za antične in humanistične študije

dije je dr. Valentin Kalan, asistent za zgodovino filozofije, predaval o temi „Karl Marx in antika“...

MARIBOR — V univerzitetni knjižnici so od srede oktobra bile na razstavi rokopisne ljudske medicinske bukve iz Štajerske, Koroške in Prekmurja.

KAMNIK — V kamniški kinodvorani bodo ob petkih gostovala razna slovenska gledališča. Kamničani so pripravili kar abonma, ki obsega devet predstav. Gostovala pa bodo naslednja gledališča: Mestno ljubljansko, celjsko Slovensko ljudsko, Stalno slovensko iz Trsta, Ljudsko iz Trsta, Prešernovo iz Kranja in Šentjakobsko iz Ljubljane.

PREDLOKA PRI ČRNEM KALU — Nedavno je bilo zaključeno enomesečno arheološko raziskavanje v tem kraju slovenske Istre, ki je dalo eno najpomembnejših najdb zadnjih let: odkrito je bilo staroslovensko grobišče — prva tovrstna najdba, ki govori o Slovanih 9. in 10. stoletja na tem področju. Predloka leži v severovzhodnem delu Rižanske doline, kjer je bil po listini iz leta 804 znani Rižanski zbor, kjer so med drugim govorili tudi o Slovanih, naseljenih v Istri.

JESENICE — Na Možakliji so pred leti postavili dom s 65 posteljami, ki pa sedaj zapuščen razpada. Že dolge mesece dom ni ponudil obiskovalcem ne okrepčila ne strehe nad glavo. Pred kakimi dvajsetimi leti je ta dom upravljal konzorcij, ki so ga sestavljali sindikalni odbor univerze v Ljubljani, sindikat železarjev iz Jesenic, društvo visokošolskih profesorjev iz Ljubljane in Zveza študentov Jugoslavije. Nato so ga dali v najem zasebnikom in končno je dom ostal „brez oskrbe“...

Umrli so od 2. do 7. novembra 1976:

LJUBLJANA: Ferdo Vodušek, up. polk.; Vinko Gabrovšek, up. mehanik; Matija Toplak; Janez Štrukelj, up., borec za sev. mejo, 86; Radka Begojev r. Perhavec; Franciška Zagar r. Skerjanc, 92; Franc Zupan, up., 84; Stanko Jerič, 75; Franc Stare; Karolina Židan r. Rorer, 80; Franja Kunej r. Jankovič; dr. Rajko Kavčič, dipl. inž. in redni profesor na fakulteti za naravoslovje in tehnologijo; Ivan Robek, up. strojevodja; Blaž Varga; Janez Kotar, up.; Vili Unuk; Marija Gorjanec r. Košir; Karla Štebi r. Kranjc; Josip Boštjančič, up. železn., 95.

RAZNI KRAJI: Vinko Kvas, Kamnik; Ljubo Bon, 51, Raka; Anton Bele, poslovođa, Novo mesto; Jernej Jernejc, št. Jakob ob Savi; Marija Debeljak r. Ljubič, 53, Sp. Slivnica; Marjan Aleš, 45, zidar, Podgorica; Ivan Rijavec, up., borec za sev. mejo, Vrhnik; Matija Cuder, up. rudar, Koper; Anton Klasič, dentist, 65; Ptuj; Franciška Sumrak r. Bregar, 74, Radeče; Marica Pleteršek, Mokronog; Leopold Ručigaj, Dobeno; dr. Milan Šijanec, odvornik, Maribor; Franciška Kopriva r. Lešnik, up. učit., Maribor; Marija Kuk, 84, Piran; Ludvik Koščak, Krka; Ančka Jelovšek, up., Naklo; Marija Kambič, 89, Vrhovci-Ljub.; Ivan Bobnar, Predvor; Anton in Marija Pristotnik, Nova Štifta; Ana Jerič, 87, Celje.

SLOVENCI V ARGENTINI

Osebnosti

Krst: V nedeljo 14. novembra je bil krščen v farni cerkvi Čudodelne svetinje v Adroguéju Ignacij Tomaž Hostnik, sin Tomaža in ge. Marjete roj. Stariha. Za botra sta bila ga. Marjanca Osterc roj. Stariha in Marcel Osterc. Krstil je g. Marjan Bečan. Naše iskrene čestitke!

Poroka: Poročila sta se v slovenski cerkvi Marije Pomagaj med sv. mašo v soboto 27. novembra 1976 Jože Mihael Horvat in gđc. Anica Marija Urbančič. Za priči so bili ženini starši Miha in ga. Terezija Horvat ter nevestini starši Bogo in ga. Manica Urbančič. Poročil je delegat msgr. Anton Orehar. Mlademu paru čestitamo!

Nova slovenska diplomantka: Na Katoliški univerzi v Córdoba je z odličnim uspehom diplomirala in prejela licenciat gospa Anita Lovrin por. Cherini. Iskreno čestitamo!

Umrli je v soboto 27. novembra na svojem domu v Casanovi zadet od kapi Janez Frontini v 65. letu starosti. Pokopali so ga v nedeljo 28. novembra na pokopališču Villegas. Naj počiva v miru, vsem sorodnikom naše iskreno sožalje.

BUENOS AIRES

Letošnje praznovanje božičnih praznikov Zveze slovenskih mater in žena

Odbor Zveze sporoča vsem rojakom, da se bo 19. decembra vršilo božično srečanje v Našem domu v S. Justu. Pri-

čelo se bo z jutranjo mašo za vse žene v sanjski katedrali. Ob 17 uri bodo žene iz San Justa priredile slovensko božično. Sodelovali bodo vsi krajevni domovi. Lepo vabimo vse družine, da ob jasličah in božičnih pesmih skupno praznujemo „Slovenski božič v Argentini.“ Kot običajno, bodo žene pogostile vse navzoče.

V nedeljo 26. decembra bo pod pokroviteljstvom Zveze slovenskih mater in žena na radijski uri pela vokalna skupina „Karantanija“ pod vodstvom ge. Marije Fink Geržiničeve. Gospod msgr. Anton Orehar bo po radiu pozdravil naše slovenske družine in voščil blagoslovljene praznike.

Kot zaključno prireditev 10-letnega jubileja Zveze poklanja Frido Beznik božični misterij K. Meška „Henrik, go-bavi vitez.“ Ta prireditev bo na božični dan (25. dec.) ob 20. uri v Slovenski hiši. Igra mladina iz San Justa.

Slovenske matere in žene vabimo vse rojake, da se udeležijo teh božičnih prireditev in ponovno povežejo v eno veliko slovensko družino na južni polobli.

Pred prazniki bodo žene obiskovale naše osamele in bolne sorojake, jih obdarovale in voščile zadovoljen in blagoslovljen božič.

SAN MARTIN

Iz mladinskega življenja

V Slovenskem domu v San Martinu že dolgo ni bilo toliko živahnega mladinskega življenja, kot ga opazujemo v zadnjem času. Dvakrat tedensko so

Nova maša g. Janeza Pintarja

Novomašnik g. Janez Pintar, ki ga je posvetil buenosaireski nadškof kardinal Juan Carlos Aramburu v stolnici, kakor smo pisali v zadnji številki, je imel svojo prvo sveto mašo v cerkvi Marije Pomagaj v Slovenski hiši v nedeljo 21. t. m. ob pol enajstih dopoldne. Cerkev je lepo pripravila gđc. Anica Rode, dvorišče z velikim napisom nad vhodnimi vrati pa Stane Snoj, vence pa sta spletili ga. Pavla Svetlin in gđc. Ivanka Krušič, tako da je bilo svetišče in okolje res svečano okrašeno za prvo novo sveto mašo v tej osrednji slovenski cerkvi. V zakristiji so se zbrali najodlični sorodniki, ki so se nato v sprevozi s križem in številnimi ministranti na čelu približali vratom v svetišče, kjer se je spreved ustavil. Tedaj se je izvršil ganljiv družinski obred: oče Valentin Pintar in mati Silva roj. Grilec sta pokrižala svojega sina, nakar mu je sestra Marinka izročila novomašniški križ, ki mu ga je izdelal njegov oče sam, z lepimi družinskimi čestitkami k vzvišeni službi. Drugi pozdrav pa je sledil v imenu Jegličeve šole, za kar je napisal lepo prigodnico g. Gregor Mali in jo je recitirala učenka Jegličeve šole Monika Bukovec. (Po tem družinskem pozdravu je novi mašnik prestopil prag svetišča in v trenutku je mogočni pevski zbor Gallus pod vodstvom dr. J. Savellija zapel tradicionalno „Novomašnik bod' pozdravljen, od Boga nam poslan!“ Vsa cerkev je pela z njim. Za sorodniki je šla duhovščina; najprej duhovniki-somaševavci, gg. Marjan Bečan, novomašnikov bratranec, France Bergant, Anton Grilj, salezijanec iz Čila, Mirko Grbec, Gregor Mali, Stanko Skvarča, Jože Škerbec. Nato pa novomašnik v spremstvu slavnostnega govornika strica Janeza Grlica, izseljenškega župnika v Venezueli in msgr. A. Oreharja, direktorja slov. dušnih pastirjev. Takoj so pristopili k sveti daritvi, pri kateri je zbor Gallus čudovito pel Schubertovo latinsko mašo v G-duru.

Po branju lekcij, ki sta jih brala bratranec in sestra novomašnika, je po evangeliju govoril slavnostni govor stric Janez Grilec.

Slavnostni govor

Govornik je govoril o veselju za do-sego duhovniškega poklica, ter je začel z Marijinim slavošpevom Magnificat kot zahvalo za „velike reči, ki jih je ustvaril On, ki je vsemogočen.“ Tako se zahvaljuje z Marijo novomašnik, zavedačjo se, da ga je On izbral po svoji milosti in mu velel: Hodi za menoj! Ni mu obetal ne bogastva ne udobnosti, temveč samo — zaupanje. In novomašnik se je odločil in rekel: Tu sem! Razpolagaj z menoj! — Zdaj je govoril slavnostni pridigar o vzvišenosti in težavah duhovskega stanu ki nadaljuje Gospodovo delo. Govoril je o težavah, o potrebi poguma, o premagovanju samega sebe, kajti čeprav je duhovnik maziljen, je ostal človek. Ta stan terja vedno nov boj s seboj, toda ve naj, da mu daje Bog vso pomoč. „Kadar sem slaboten, takrat sem močan!“ In to moč daje vsakodnevna molitev, odpoved in žrtvovanje, obnovitev odgovornosti. Nato je prešel na svetost duhovniške službe: je delivec zakramentalnih skrivnosti. Je od Kristusa izvoljen, da v Njegovem imenu opravlja duhovniško službo in oblast med božjim ljudstvom. Reže kruh božje besede in oznanja božji evangelij! Odgovorno in težko poslanstvo. Prišli bodo časi, ko mu bodo nasprotovali: toda ti oznanjaj Njegovo besedo, pričuj, svari, opominaj, dajaj zgled... Duhovnik je delivec zakramentov in eharistije. Je posredovalec milosti. Je vodnik božjega ljudstva, ki naj ga vodi k Očetu. Zaveda naj se, da je služabnik Kralja kraljev... in posvečevavec božjega ljudstva.

V zadnjem delu je omenjal težave današnjega časa, njega nasprotovanja veri, o potrebi poguma in globoke vere. Posebej je opozarjal na težave celibata ter na potrebo, da se duhovnik žrtvuje ves za kraljestvo božje, ki naj bo prva vrednota v duhovniškem življenju in za zveličanje duš. Nato se je obrnil k novomašniku in mu dal še zadnji napotek: naj bo ta prva daritev zahvala za poklic in prošnja vztrajati v njem. Oziraj se na Marijo. Apostoli so se zbrali pri Mariji, preden so šli v oznanjevanje dobrega sporočila. Vsa Cerkev je ob tebi, ki te podpira, podpira te vsa tvoja družina in vsi tvoji pri-

športne vaje, ob petkih vaje dekleškega okteta ter razni sestanki in seje. — V petek, 1. novembra so imeli fantje in dekleta skupen sestanek, ki se je začel z mašo v prostorihi doma. Sv. mašo je daroval sammartinski dušni pastir g. župnik Franc Bergant, ki se je nato udeležil tudi skupnega zborovanja, na katerem je mladina obravnavala svoje probleme. Dekleta so nato pogostile vse udeležence sestanka. S krepkim petjem se je končal ta lepi in dobro obiskani sestanek.

Naslednjega dne, 20. novembra zvečer pa je mladina pripravila v domu mladinsko tombolo in asado, česar se je udeležila številna mladina in tudi mnogo starejših članov doma. Prireditev je bila izredno živahna. Posebno veselje so vzbujali originalni tombolski do-bitki (npr. željnata glava in pod.).

(Naj omenimo še to, da so letos sammartinska dekleta odnesla prva mesta v odbojki na vseh tekmah na mladinskih dnevih in tudi na drugih tekmah (npr. z dekleti Club Atlético San Andrés) ter z dekleti iz kolegija Sagrado Corazón. Fantje pravijo, da jih bodo skušali posnemati — prihodnje leto.

jateljci: varno stopaj k cilju z zavestjo, da bo On, ki je „dobro delo v meni začel, to tudi dovršil do dneva Jezusa Kristusa.“

Po tem lepem govoru strica-duhovnika novomašniku je sledilo darovanje, ki se ga je udeležila vsa cerkev. Nato so obredno posodje in hostije prenesli k oltarju očee in mati, pa bratje, se-stre in stric. Sveto obhajilo, ki so ga delili štirje duhovniki, je zopet vsa cerkev darovala v njegov namen. Pred zadnjim blagoslovom je bogoslovec Jože Repovž prebral poseben blagoslov svetega očeta novomašniku. Nato je on podelil blagoslov pričujočim udeležencem njegove prve svete maše. Slovenski Tebe Boga hvalimo! je sklenil veličastno slavnost. Pa seveda spet „Novomašnik, bod' pozdravljen“, ko je slavljeneec odhajal v spremstvu strežnikov, duhovnikov, sorodnikov in svatov iz božjega hrama.

Popoldanska gostija

Po čestitkah novomašniku, ki jih je spremljal na dvorišču cerkve, so se vsatje-povabljeni napotili v veliko dvorano Slovenske hiše k tradicionalni pogostitvi. Slavnostnega obeda se je udeležilo okrog 150 svatov. Novomašnik je začel obed s petjem angelskega češčenja in blagoslovom jedi. Med obedom je bilo pozneje izrečenih več čestitk. Začel jih je novomašnikov govornik, stric g. Grilec iz Venezuele, ki se je spominjal domačih družin, njihovega trpljenja in molitev, ki je pripeljala novomašnika v ta duhovni poklic.

Salezijanski duhovnik iz Čila g. An-

11. obletnica Doma v Berazateguiju

Enajsto obletnico v Berazateguiju je skupnost proslavila v nedeljo 14. novembra t. l. pod geslom: Mati - Domovina - Bog ob stoletnici rojstva pisatelja Ivana Cankarja.

Ob 12 je bilo dviganje zastav ob državnih himnah, nato pozdrav zastopnikov domov, organizacij in ustanov. Sledila je sv. maša, ki jo je opravil delegat msgr. Anton Orehar. V svojem cerkvenem nagovoru je poudaril važnost dela za našo slovensko skupnost, vrednost žrtve in napora ter medsebojno razumevanje in vsestransko pomoč.

Misli iz nagovora msgr. A. Oreharja

„Vedno velja resnica: Blagor mu, kdor ni sam.

Ko smo odhajali v begunstvo, smo iskali prijateljev, ko smo prišli v to deželo, smo takoj ustanovili preprosto središče Víctor Martínez 50 in za tem so se začeli ustvarjati krajevni domovi in Slovenska hiša s svojimi odbori ter šolami in slovensko službo božjo.

Storiti moramo vse, da ta središča in dejavnosti ohranimo in še utrdimo, da nam bodo v veliko versko in narodno oporo.“

Po sv. maši je sledilo kosilo na senčnem vrtu, ki je bil polno zaseden. Že med opoldanskim odmorom je goste zabaval ansambel Triglav, ki je prostovoljno gostoval na prireditvi.

Popoldanski spored se je pričel z govorom predsednika doma Jožeta Vidmarja. Orisal je delo doma in borbo za obstoj, obenem pa se je zahvalil vsem bratskim domovom ter organizaciji žena in mati za pomoč in oporo.

G. Matevž Dolenc je mojstrsko zaidral na citre nekaj naših najlepših. Sledil je slavnostni govor Rudolfa Smersuja.

Misli iz govora Rudolfa Smersuja

V uvodu svojih izvajanj je govornik primerjal našo politično emigracijo z ladjo na morju, na kateri morajo mornarji večkrat ugotavljati, ali gredo v pravo smer. Tudi naša emigracija mora od časa do časa premisliti, ali je na pravi poti. Nekak duhovni kompas za to ugotovitev pa je v tem, da pomislimo, čemu smo šli na dolgo pot in če še obstajajo tisti vzroki, ki so nas poglani v svet.

„Mirno in trezno premislimo,“ je nadaljeval govornik, „ali smo prav storili, da smo se z orožjem uprli komunističnim zločincem, ki so na zverinski način pobijali Slovence, in smo odklanjali brezbožni komunizem, njegovo diktaturo in tiranijo. Ali se je morda zmotil škof dr. Rožman, ki je videl v komunizmu največjega sovražnika ne samo vere, ampak tudi svobode, kulture in človeškega dostojanstva in ga je zato obsodil in nas svaril pred njim? Ali so se zmotili tisoči slovenski fantje in moške, ki so šli brez strahu v boj v obrambo največjih svetinj: vere in domovine?“

Vemo, da se nismo zmotili. Bitko s komunizmom smo izgubili le navidez. Komunisti so prišli na oblast po krivdi zahodnih zaveznikov, zaradi njihove slepote, politične špekulacije in s pomočjo sovjetske vojske. Iz dokumentov konference v Jalti in iz pravkar objavljenih dokumentov iz angleškega državnega tajnega arhiva je razvidno, da so zahodni zavezniki izročili našo domovino komunistom. Še več! V pismu general. majorja Lemnitzerja (poznejšega poveljnika NATO-ja), ki ga je pisal dr. Mihi Kreku, stoji, da je bila izročitev slovenske narodne vojske izvršena po ukazih iz zavezniškega glavnega stana. To izročitev so sicer Angleži pozneje smatrali za „strahotno napako“, toda šele tedaj, ko so bili naši vojaki po strašnem mučenju že poklani. (Ta dokument je objavljen v letošnjem Zborniku Svobodne Slovenije).

Zaradi zaslepljenosti zahodnih zaveznikov so bile pozneje izrubljene še mnoge bitke s komunizmom (Koreja, Vietnam, Kambodža, zadnja v Angoli)

ton Grilj se je spominjal, kako sta bila z novomašnikovcem očetom v maju 1945 skoraj ves mesec zaprti v Begunjah na Gorenjskem. Opisoval je, koliko sta pretrpela v zaporu, kako sta tolažila drug drugega in nenehno molila rožni venec ter sta bila skoraj čudežno rešena smrti. Prav posebno je pritegnil svate stric Slavko Grilec, ki je govoril o smrti obema skupnega starega očeta (po materini strani, ki je bil umorjen od komunistov v Novem mestu). Ta spomin, kakor tudi prejšnji g. Antona Grilja sta nam potrdila, da je ta nova maša resnično pognala iz trdnosti verske tradicije pravega slovenstva in njegove tragične usodnosti.

Novomašniku je nato čestital msgr. Anton Orehar, ki je izrazil željo, da bi novomašnik pomagal tudi pri slovenskem dušnem pastirstvu. Nato so v lepih in izbranih besedah izrazili čestitke in dobre želje novomašniku: gg. Miloš Stare, predsednik NO za Slovenijo, dr. Tine Debeljak, predsednik Slovenske kulturne akcije, Marjan Loboda, predsednik Zedinjene Slovenije, in v imenu Slomškovega doma predsednik Franc Vester.

Nato se je novomašnik ganljivo zahvalil vsem, ki so kakor koli pripomogli k njegovemu poklicu; najprej seveda svojim staršem, potem pa tudi vsem drugim.

Po končanem slavnostnem obedu so vsi svatje šli v cerkev k zahvalnim petim lavretanskim litanijam z ljudskim petjem. Z blagoslovom se je sklenila prelepa svečanost prve nove maše v slovenski cerkvi Marije Pomagaj, ki jo je opravil g. Janez Pintar, rojen že v slovenskem južnoameriškem zdomstvu.

tako, da se marsikoga loteva pesimizem in malodušnost, češ, saj ni rešitve in kmalu bo ves svet v komunističnih rokah.

Ta pesimizem pa ni na mestu. Nismo poznali strahu doma, ko smo bili v strašni stiski, pa bi sedaj klonili, ko so vendarle na svetu nekatera znamenja osveščanja in iztrenjenja. Dokaz za to je npr. Južna Amerika, ki nudi v zadnjem času mogočen odpor zoper rdeče rovarjenje. Zlo ne more trajno zmagovati, prej ali slej mora propasti. Moramo pa pri tem rušenju komunizma po svojih močeh pomagati. Zlasti moramo gledati na to, da se pri vseh Slovenceh ohrani vera v zmago, da utrdimo svojo skupnost in delujemo v medsebojni edinosti, da vzgajamo svoje otroke v pravem duhu, da smo vsak po svojih močeh informatorji svetovne javnosti o svojih problemih in da skušamo pridobivati prijatelje za naše težnje.“

Nato se je govornik dotaknil tudi vprašanja edinosti in sloge med nami. Rekel je, da ni nobenega pravega razloga za spore. Saj imamo vsi iste ideale. Vsi smo šli doma v boj in nato na dolgo pot iz istih vzrokov. Vsi smo kristjani, vsi Slovenci, vsi protikomunisti. Tudi v političnih vprašanjih ni med nami razlik. Vsi želimo, da bi bila slovenska domovina srečna, svobodna, rešena komunizma, samostojna, v kateri naj bi bili združeni vsi Slovenci. „Ne poznam Slovencev,“ je poudaril govornik, „ki bi ne bil za slovensko državo. To je velik cilj vseh zavednih Slovencev. Če so kake razlike glede tega vprašanja, so v tem, kako priti do tega cilja. Prvenstveno pa moramo sedaj delati na osvoboditvi domovine in ohranitvi slovenstva.“

Ob zaključku svojega govora se je govornik spomnil 17-letnice smrti (16. nov. 1959) škofa dr. Gregorija Rožmana ter je dejal, da se premalo spominjamo tega velikega moža, ki je bil slovenski duhovni voditelj skozi 30 let. Kdo je pripravil slovenski narod na nevarnost komunizma? Velika zasluga škofa Rožmana je bila, da se je slovenska mladina že mnogo let pred komunistično revolucijo seznanjala s socialnim vprašanjem, socializmom, marksizmom in komunizmom. Brez tega dela ne bi bilo pozneje mogoče armade vseh strižarjev in domobrancev. Škof dr. Rožman je bil tisti, ki nam je kazal pravo pot. Držimo se te poti še naprej!

Njegove tehtne in globoke besede so bile deležne odobravanja.

Mladinska folklorna skupina iz Slomškovega doma, je odlično zaplesala venček narodnih plesov, za kar je žela močno priznanje.

Zadnja točka programa je bila „Enajsta šola pod mostom“ v živi Cankarjevi sliki, ki jo je pripravil I. Korošec, v povezavi s petjem zborčka pod vodstvom dirigenta Jožeta Omahna, ki je zapel tri domovinske in eno posvečeno pisatelju Cankarju, v lastni prireditvi dirigenta.

Recitatorji: Nežika Pucko, Mojca Škrbec, Pavlinka Korošec, Janika Omahna, Janko Štrbenc, Franci Vitrih ter interp. Andrej Vidmar, so v svojem svečanem zanosu doživeto podajali „najlepše iz Cankarja.“

Pisatelja na spomeniku je dobro podal Tini Vidmar; v zanimivem presenečenju, ko je stopil s spomenika med otroke „enajste šole pod mostom“ ter jim povedal važnost slovenske besede in svojo skrb zanje. Dal jim je svoje knjige na pot. Otroci: Monika, Ivi, Tomaž, Andreja, Marjana, Gabi, Marko in Karina, so z vsem doživljajem podali svoje vloge.

Po programu je sledila vesela zabava ob poskočnih zvokih ansambla „Triglav“, ples in prijetno razvedrilo.

I. K.

Goriška in Primorska

SLOVENSKE ŠOLE NA GORIŠKEM

Že nekaj let nazaj je opaziti, da število vpisanih v slovenskih šolah in vrtcih polagoma a vendar stalno raste. Leta 1970 je bilo v slovenskih šolah v goriški pokrajini okoli 500 učencev in dijakov, lani jih je bilo 1311, v letošnjem šolskem letu pa že 1379. Letos je v vrtcih 328 otrok, 12 več kot lani; v osnovnih šolah 553, dva manj kot lani; v srednjih šolah 498, 58 več kot lani. Škoda, da ni podatkov, koliko dijakov abiturientov se je vpisalo na univerze, oziroma koliko Slovencev študira na visokih šolah. Dejstvo, da število učencev na slovenskih šolah raste, je vsekakor razveselljivo. Vendar se po mnenju nekaterih premalo kaže v gospodarski, kulturni in politični krepitvi slovenske manjšine. Po vojni je že lepa vrsta slovenskih izobražencev izšla iz slovenskih šol, pa je ta vrsta

menda premalo zaznavna v življenju slovenske manjšine v Italiji.

Glede šolskih stavb se v sami Goriški v letošnjem letu ni dosti izboljšalo. Stavbe, ki jih je že pred prvo svetovno vojno zgradil dr. Anton Gregorčič, so to Novi dom, šolski dom in Mali dom v katerih so bile nastanjene vsa povojna leta slovenske šole, so morale le-te izprazniti. Nižja srednja šola „Ivan Trinko“, klasična gimnazijalec „Primož Trubar“ in učiteljske „Simon Gregorčič“, so našle začasno zavetje v veliki stavbi bivšega semenišča, le trgovski zavod „Ivan Cankar“ je ostal še v starih prostorih v ulici Vittorio Veneto. Kako bo rešila goriška občina ta problem, je težko predvideti. Obnova starih poslopij ali gradnja novih stavb — prostori pa so slovenskim šolam nujno potrebni za razvoj in za sodoben pouk.

Po športnem svetu

KOŠARŠARSKI KLUB Olimpija se je preimenoval v KK Brest. Klub je z mizarskim podjetjem Brest iz Cerknice sklenil 5-letno pogodbo: Brest bo financiral klub, klub pa bo pomagal podjetju s propagando prodajati pohištvo. A s preimenovanjem se ni spremenil položaj na tekmovalni ravni — Brest ni dosedaj blestel z uspehi.

NA DRŽAVNEM ARGENTINSKEM mladinskem atletskem prvenstvu je Laura Raras postavila nov argentinski in južnomoški rekord v skoku v višino. S 173 cm je za pet centimetrov izboljšala glavni rekord Rosemarie Cerck iz Venecuella, ki ga je ta postavila na tekmovalni ravni v Venezueli.

GIRO STERZAJ, član mariborskega Branika, je na 26. državnem moškem kegljaškem prvenstvu, ki je bilo v Kranju in Ljubljani, že šestič osvojil naslov; skupno je podrl 1877 kegljev. Razočaral je trikratni svetovni prvak Dražgaš (Medveščak-Zgb.), ki se je komaj uvrstil med deset najboljših; lanski prvak, Splitčan Rabfeld, pa je še bolj razočaral.

Damsko prvenstvo je bilo v Zagrebu. Prvo mesto je osvojila štefica Kristof iz Zagreba s 869 keglji, druga pa je bila Kerčmarjeva (Branik) iz Maribora.

BALKANSKO PRVENSTVO v gimnastiki, ki je bilo končano 7. novembra v Solunu, je tako med moškimi kot med damami osvojila romunska ekipa; Jugoslavija pa je bila komaj tretja, dru-

go mesto je namreč osvojila Bolgarija. Olimpijska prvakinja Romunka Nadia Comaneci je med damami po „zaslugi“ sodnic osvojila zopet prvo mesto: Ni ji šlo tako briljantno, kot v Montrealu: padla je z bradlje in spodrselj se ji je pripetil tudi na gredi. Kljub temu je zbrala 38,90 točk, a rojakinja Constantin in Grigoras sta ji bili čisto blizu z 38,55 in 38,05. V jugoslovanskih vrstah sta med moškimi bila najboljša Kezunović (9) in Kunčič (10), pri damah pa najmlajši telovadki Alenka Zupančič (10 mesto s 36,20 točkami) in Jasna Dokl (12 mesto s 36,10 točkami).

OBVESTILA

SOBOTA, 4. decembra:

V Slovenskem domu v San Martinu ob 17.30 sklepna šolska prireditev, ob 19.30 prihod sv. Miklavža.

Občna zbor SDO-SFZ Ramos Mejía v Slomškovem domu.

V Slovenski hiši ob 18.30 sklepna prireditev Jegličeve šole z akademijo, sv. mašo in Miklavževim obiskom.

NEDELJA, 5. decembra:

V Slomškovem domu ob 10. uri ponovitev nove maše g. Janeza Pintarja.

V Slovenskem domu v Carapachayu ob 18.30 zaključna šolska prireditev, nato pa prihod sv. Miklavža.

Na Pristavi v Castelarju ob 19. uri

ROMANJE

verske skupnosti iz Ramos Mejía v slov. cerkev Marije Pomagaj bo na praznik Brezmadežne, 8. decembra

Ob 18.30 litanije in blagoslov
Ob 19.30 sv. maša za raj. Lampret Strah

Slovenski dom v San Martinu

vabi na:

1. Sklep slovenske šole v soboto, 4. decembra ob 17
2. Miklavževanje — istega dne ob 19

SLOVENSKE POČITNICE V BARILOČAH IN ŠE KAJ...

Hotel Club Argentino de Sky — pod Catedralom

Ture k Tončkovemu jezeru
Pod Skalco
Pico Bara
Tronador

Izlet po Hahuel Huapi-ju
Obisk slovenskim gornikom

sobe za 2, 4 ali več oseb

Organizirane slovenske skupine
Januar 1977
Februar 1977
Marec 1977

Pod strokovnim vodstvom
in spremstvom
Informacije v uradnih urah
od 14. do 17. ure na T. E. 651-1760

15.33

To je novi urnik za radijsko oddajo
ob nedeljah na radio Antartida

RUTA 205 FTE. ESTACION
TEL. 295-1197

AVDA. 25 de MAYO 136

ALMAFUERTE 3230
a 1 cuadra Municipalidad

AVDA. PAVON/H. YRIGOYEN 8854/62
TEL. 243-2291/3058 (Entre Boedo y Sáenz)

Opozorjamo, da imamo v Lomas de Zamora, v našem novem
velikem lokalu, vedno na razpolago najfinejše pohištvo.

EZEIZA

C. SPEGAZZINI

SAN JUSTO

LOMAS DE ZAMORA

Najbolj sodobno in najlepše darilo za vaše znance in prijatelje za
Božič in Novo leto je jubilejni

ZBORNİK SVOBODNE SLOVENIJE 1973—1975

Uprava Svobodne Slovenije ga odpošlje tudi po pošti kamor koli.
Samo naročite! Cena Zborniku je 2.000 pesov in odgovarjajoča pošt-
nina in priporočnina.

sklepna šolska prireditev ter obisk sv. Miklavža.

V Slovenski vasi v Hladnikovem domu bo opoldne asado ob zaključku šahovskega turnirja. — Isto nedeljo zvečer bo ob 20. uri v domu Miklavževanje.

Miklavževanje v Slomškovem domu ob 20. uri.

Sklepna prireditev Balantičeve šole v San Justo ob 16 v Našem domu, nato prihod sv. Miklavža.

SREDA, 8. decembra:

Proslava Brezmadežne po mladinski maši ob 9.30 v Slovenski hiši. Zvezna odbora SDO-SFZ.

Romanje verske skupnosti iz Ramos Mejía v slov. cerkev Marije Pomagaj; ob 18.30 litanije, ob 19.30 sv. maša.

NEDELJA, 12. decembra:

V slov. zavetišču maša za rajne odbornike in člane, nato skupno kosilo.

Slovenski dom v San Martinu

REDNI OBČNI ZBOR

v nedeljo, 12. decembra po maši
z običajnim redom.

Sklepanje o zvišanju posmrtnine

SLOVENSKI DOM CARAPACHAY

vabi rojake in prijatelje na naslednje prireditve, ki bodo:

5. dec. ob 18.30 sklepna šolska proslava in nato prihod sv. Miklavža.

12. dec. ob 11.30 sv. maša za raj. Rozalijo Ašič-Tropea po naročilu Sloge nato skupno kosilo-asado.

24. dec. na sveti večer bo slovenska polnočnica.

26. dec. na štefan dan ob 11.30 sv. maša za raj. Branka Verčona, nato skupno kosilo, popoldne in zvečer pa bo prosta zabava.

Sodeluje

Slov. instrumentalni ansambel
31. dec. v domu veselo Silvestrovanje.

VODSTVO

ROZMANOVEGA ZAVODA

se najlepše zahvaljuje vsem, ki so pomagali pri slavlju 25-letnice zavoda — naj bo pri igri Deseti brat ali na prireditvi v zavodu 28. novembra. Naj vsem Bog obilo povrne!

Prof. dr. JUAN JESUS BLASNIK

Specialist za ortopedijo
in travmatologijo

Marcelo T. de Alvear 1241, pta. baja
Capital Federal
Tel. 41-1413

Ordinira v torek, četrtek in soboto
od 17. do 20. Zahtevati določitev
ure na privatni telefon 628-4188.

V Slovenskem domu v San Martinu po maši redni občni zbor.

SREDA, 15. decembra:

V Slovenskem domu v San Martinu božični sestanek Lige žena-mati ob 18.30. uri.

NEDELJA, 19. decembra:

Zvezna občna zbor SDO-SFZ v Slovenski hiši ob 10.30.

Zveza slovenski mater in žena prireja božično srečanje v Našem domu v San Justo ob 17. uri.

BOŽIČ, 25. decembra:

V Slovenskem domu v San Martinu božični zajtrk.

DRUŠTVENI OGLASNIK

Čas za prijavo za počitniško kolonijo je do 10. decembra. Pozneje ne bo več mogoče sprejemati prijav zaradi vzornic.

Ponovitev nove maše g. Janeza Pintarja

bo v Slomškovem domu
v nedeljo, 5. decembra ob 10

Opoldne bo na razpolago kosilo
po predhodni prijavi

KINTA SLOGA

Del Cielito 279 in Julián Balbín — Villa Udaondo — Castelar

Kopalna sezona 27-11-1976 do 13-3-1977

Vstopnina:

	odrasli	mladinska
Nedelja, sobota, prazniki	250.—	120.—
Med tednom	120.—	60.—
Mesečna vstopnica	2.000.—	1.000.—
Sezonska vstopnica	4.500.—	2.250.—

Otroci do 12. leta v spremstvu staršev zastoj, sicer s pisnim dovoljenjem staršev in sezonsko ali mesečno vstopnico očeta ali matere. Mladinska velja od 13. do 18. leta. Kinta bo odprta vse dni, od 9 do 21. ure, razen ob sredah, ko bo zaprta zavoljo čiščenja. Vstop na kinto je dovoljen samo članom zadruge SLOGA in njihovim družinam s posebno izkaznico, katero dobite za \$ 60.— v združini pisarni ali na kinti ter proti plačilu odgovarjajoče vstopnine. Prosimo, ne vabite na kinto ljudi, ki niso člani zadruge! V izjemnih slučajih, kot povabljeni, plačajo dvojno vstopnino

Upravni odbor K. Z. SLOGA z o. z.

Za vedno nas je zapustila 6. novembra 1976 naša mama, stara mama, tašča in sestra, gospa

Paula Kovač roj. Sirnik

K zadnjemu počitku smo jo položili 8. novembra na pokopališču Villegas.

Žalujoči:

hčerka Paula por. Škraba z družino,
sinova Branko in Toni z družinama,
v domovini sestre: Francka, Mici,
Mihela, Rotija.

San Justo, Ramos Mejía, Rašica, šentvid, Ljubljana

Vsem prijateljem in znancem sporočamo žalostno vest, da je v soboto 27. novembra 1976 v 65. letu starosti nenadoma zaspal v Gospodu naš oče in brat, gospod

Janez Frontini

K večnemu počitku smo ga položili v nedeljo 28. novembra 1976 na pokopališče Villegas.

Bog povrni č. g. dr. Alojziju Starcu in č. g. Janezu Pintarju za molitve ob krsti, za sv. mašo in vodstvo pogreba. Zahvaljeni tudi vsi številni rojaki, ki ste prišli pokojnika pokropiti in ga spremljali na njegovih zadnjih poti.

Priporočamo ga v molitev in blag spomin.

Žalujoči:

sinovi: Blaž, Janez, Albin z družinami,
hčerka Rozka por. Pustavrh z družino,
brata: Lojze in Jože,
sestre: Francka in Marija,
in ostalo sorodstvo

San Justo, Buenos Aires, Potok pri Kamniku, Slovenija

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Miloš Stare

Redacción y Administración:

Ramón L. Falcón 4158

1407 Buenos Aires

Argentina

T. F. 69-9503

Uredniški odbor:

Miloš Stare, Pavel Fajdiga,
dr. Tine Debeljak, Slavimir Batagelj
in Tone Mizerit

Corre- Argentin- Central (B)	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
	Registro Nacional de la Propiedad Intelectual N° 1.311.428

Naročnina Svobodne Slovenije za l. 1976 za Argentino: \$ 1.700.— (170.000), pri pošiljanju po pošti \$ 1.800.— (180.000); ZDA in Kanada pri pošiljanju z avionsko pošto 20 USA dol.; obmejne države Argentine 12 USA dol.; Avstralija 25 USA dol.; Evropa 23 USA dol., ZDA in Kanada za pošiljanje z navadno pošto 15 USA dol.; Evropa 17 USA dol.

Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, 1101 Buenos Aires, T. E. 33-7213.

JAVNI NOTAR

FRANCISCO RAUL CASCANTE

escribano Público

Cangallo 1642 Buenos Aires

Pta. baja, ofic. z

T. E. 35-8827